

Iktatószám		Budapestre vonatkozó ujságcikkek		Osztályozás
		Szerző		725.14
		Cím <i>Bontják a régi városházát.</i>		
Forrás: <i>Budapesti hírlap</i>		Személy		1900
Bp.	1900	11/26	Helyszám	
(Hely)	(Idő)	(Köt. v. füz.)		

Bontják a régi városházát.

— Saját tudósítónktól. —

A városrendezés nagy munkája, mely már olyan sokat elnyelt a régi Belvárosból, újabb áldozatot követel: a régi városházát. Ugy találták, hogy el kell tűnnie ennek is, helyet kell adni az új világnak.

Ma érte az első csákányütés a régi városházát. Elhagyott csöndes folyosóin hatalmas visszhangot keltett, mintha csak följajdult volna a pusztuló épület: rövid két hónap múlva már kő kövön nem marad belőle.

Száz esztendőnél tovább állott a régi városház. Még a XVIII. században építették, de akkor még csak földszintes ház volt. Az 1838-diki nagy árvíz után lett kétemeletes, mai formájában, magas tornyával a hatvanas években épült föl. Volt ugyan azelőtt is tornya, de csak kicsiny, alacsony. A pusztulásra ítelt épülethez sok emlék fűződik. A legszebbek egyike a szabadságharc idejéből, a mikor március 15-én szakadó esőben állt a nép a városház téren s a polgármester a tanács tagjaival az erkélyről kihirdette, hogy a *Tizenkét pont*-ot elfogadták.

Már hónapok óta üresen áll a régi városháza. Üresen és disztelenül, mert egyre hulló vakolatát az év elején leverette homlokzatáról a tanács s új már nem került a helyére. A bontás munkáját a harmadik emeleten kezdték meg: főlszakgatták a folyosó kőkecskáit és a szobák padlózatát. Ha ezzel a munkával mindent elkészülnek, a külső részre csak akkor kerül a sor. Legelőször persze a negyvenhét méter magas toronyra, a melynek lebontása

szinte halálos veszedelemmel jár. Erkélye hatalmas márványlapokból áll, a melyekből egy-egy több mázsa súlyu.

Magas állványokat építenek és úgy bontják le a tornyot, a melynek tulajdonképpeni hivatását a modern civilizált világban már a tűzjelző állomások végzik. A régi jó időben, ha félreverték a harangot, az ember csak a városháza tornyára nézett: a melyik sarkán vörös zászló lengett vagy éjnek idején vörös lámpa gyúlt ki, abban az irányban volt a tűzveszedelem. A torony erkélyének párkányán még ma is láthatók a zászlótartó vaskapcsok, meg a lámpavasak. A tornyot persze a tetején kezdik bontani. Legelőször azonban az órát szedik le, a melyet a vállalkozónak sértetlen állapotban kell a főváros gazdasági hivatalába beszállítani. A belvárosiaknak nagyon fog hiányozni ez az arany-mutatós óra, mely híres volt pontosságáról. Még 1829-ben készítette az öreg Juventius óras azóta vajmi kevesét kellett reparálni. Az óra ütőharangját 1873-ban öntötték egy budapesti gyárban. Egyik oldalán Szűz Mária, a másikon Szent Erzsébet domborművé képe látható, a harmadik oldalon pedig a főváros cimere. Az órát el lehetne helyezni valamelyik belvárosi templom tornyán, mert egyiken sincs óra.

A torony bontásához hétfőn kezdenek hozzá. A főváros küldöttei, a kik Vaszilievics tanácsos vezetésével ma adták át az épületet Kovács Lipót vállalkozónak, délelőtt fönn jártak a toronyban, a honnan csodaszép kilátás nyílik. Az egyik oldalon látni Budát, a hegyeket el messzire. Pestet is, de már nem annyira, mert fölötte a gyárkémenyek sz.

egyre gomolygó füstjéből összeszórt szürke ködfátyol lebeg. Azért a házak fölött elér a tekintet a ligeten túl, látni az iparcsarnokot, a közlekedés pavillont, a messzeségben Újpestet, de odébb már minden lassan a távol ködébe vész.

A torony után a tetőre kerül a sor, előbb azonban lehordják a homlokzaton álló tizenegy allegorikus fehér kőszobrot. Ezeket átveszi a bizottság és a fővárosi muzeumban helyezi el.

A háromemeletes épület legszebb helyisége a tanácsterem, a mely annyi vihart látott és a polgármester fogadó szobája. Pusztá, csöndes mind a kettő, csak a tanácsterem faburkolatos mennyezetéről lóg a villámos csillár, de lámpái már megfogytak. Sok munkát ad a három emeletnyi, széles kőlépcsőzet lehordása is.

A bontás megkezdése alkalmából fakerítéssel övezik a régi városháza környékét. A rengeteg követ, ajtófélfát, ablakot, márványlapot, faanyagot még a helyszínén eladja a vállalkozó, ha talál rá vevőt; a mi megmarad, azt elszállítja raktárába. A bontás munkáját egyelőre száz, hétfőtől kezdve pedig kétszáz munkás végzi. Ezuttal kivételesen nem tótok a munkások, hanem valamennyi nógrád-megyei magyar parasztember.

Hat hét alatt kellene lebontani a régi városházát, de aligha sikerül a hatalmas épületet ennyi idő alatt a földdel egyenlővé tenni, mert magára a toronyra kell két hét. Kétszáznál több munkás pedig nem fér el az épületen.

A régi városháza, nem is számítva a tatarozást, több százezer forintjába került a városnak. És most kap érte 13.100 koronát, a vállalkozó ennyit adott érte, az anyagáért. Helyére oly nagy épület többé nem kerül, mert telkének egy része a régi Városház-utca helyén hozzakerül a Váciutcahoz más része pedig az új Eskü-uthoz.